

Začíname spolu

Tak ako každý rok aj teraz vydanie tohto čísla farských listov súvisí s celodielovou akciou Otvorenie diela. Zmyslom tejto akcie je obnoviť povedomie všetkých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapájajú do života a činnosti Saleziánskeho diela na Trnávke, že sme povolani vytvárať určitú jednotu.

Osobitne by to malo platiť o všetkých, ktorí prichádzajú do našej farnosti a kostola. Napriek tomu, že sa s mnohými ľuďmi nepoznáme, postoj vzájomnej pozornosti, ohľaduplnosti, záujmu o život farnosti, ale aj celého diela, vytvára pozitívny postoj voči iným.

Je to dôležité preto, lebo žijeme v prostredí, kde sme tlačení k postoju: starám sa o seba a iný ma nezaujíma. Robím to, čo mne vyhovuje a nevnímam, či tým neprekážam, alebo nekomplikujem život iným.

A mám pocit, že sa to začína prejavovať v maličkostiach aj v kostole. Napríklad, keď niekto ostane stáť v zradu a postaví sa tak, že ostatní sa nemôžu cez neho dostať dopredu alebo sa postaví tam, kde je rad na spoveď, hoci nejde na spoveď a všetci, ktorí idú na spoveď ho musia obchádzať.

Možno sme si už aj zvykli na podobné situácie, ale to, čo chcem týmto povedať je, že sa osobne, ale aj v celej spoločnosti potom čudujeme a rozčuľujeme, keď niekto tieto spôsoby používa ako životný štýl. V malom sú to možno nezhody v práci, v susedských vzťahoch alebo aj v rodine. Vo veľkom sú to vojny, genocídy, neznášanlivosť medzi národmi, rasami, náboženskými a politickými skupinami.

Svätý Otec František katolíkom Blízkeho východu napísal: "Myslím na vás a modlím sa za vás. Nikdy sa neunavím opakovať, že vojna je porážkou, že zbrane nevytvárajú budúcnosť, ale ju ničia, že násilie nikdy neprináša pokoj. História to

dokazuje, ale zdá sa, že dlhé roky konfliktov nás ničomu nenaučili. A vy, bratia a sestry v Kristovi, ktorí prebývate na miestach, o ktorých Písmo hovorí najviac, ste malé, bezmocné stádo, ktoré túži po pokoji. Ďakujem vám za to kým ste, ďakujem vám, že chcete zostať vo svojich krajinách, ďakujem vám, že sa napriek všetkému viete modliť a milovať. Ste semenom, ktoré Boh miluje. A tak ako semenko, zdanlivo udusené zemou, ktorá ho pokrýva, vždy vie nájsť cestu nahor, k svetlu, aby prinieslo ovocie a dalo život, tak aj vy sa nenechávate pohltiť temnotou, ktorá vás obklopuje, ale zasadení vo svojich posvätných krajinách sa stávate kľúčami nádeje, pretože svetlo viery vás vedie k tomu, aby ste vydávali svedectvo o láske, zatiaľ čo sa hovorí o nenávisťi, vydávate svedectvo o stretnutí, zatiaľ čo sa šíri konfrontácia, vydávate svedectvo o jednote, zatiaľ čo sa všetko mení na protivensťo."

Nech je táto výzva Svätého Otca pozvaním aj pre každého jedného z nás byť v spoločnosti, ale aj v Cirkvi, budovateľom pokoja, vzájomnej lásky a spolupatričnosti všade tam, kde sa nachádzame, počínajúc najbližším prostredím rodiny, susedských vzťahov, zamestnania, farnosti. Nech nám v tom Pán pomáha.

Don František Kohút SDB,
správca farnosti

Rozhovor s novým saleziánom našej farnosti, Jánom Naňom, SDB

Od júla máme v našej farnosti novú tvár. Medzi nás prišiel salezián, kňaz don Ján Naňo, ktorý sa stal súčasťou nášho diela i duchovnej rodiny. Kto je tento muž, aké má sny a čo ho teší na živote medzi mladými? V nasledujúcich otázkach sa nám predstaví - a možno nás aj prekvapí.

Don Janko, vítame Ťa medzi nami. Môžeš sa nám na úvod trošku predstaviť? A... ako Ťa máme volať?

Ďakujem veľmi pekne za privítanie a prijatie. Ak mi nepovedia inak, tak ma volajú Jaňo. Som sem určený za výpomocného duchovného, takže byť poruke jednému legendárnemu saleziánskemu farárovi, ktorého tu dnes máme.

Ako si sa stretol so saleziánmi a čo rozhodlo, že si sa k nim pridal?

So saleziánmi som sa stretol ešte za komunizmu. Ako malá skupinka sme sa stretávali na našom sídlisku na byte. Neskôr, keď saleziáni u nás

v Trnave otvorili stredisko, už som poznal len cestu domov, cestu do školy a cestu k saleziánom. A tak nejak postupne odvtedy tou saleziánskou cestou kráčam až doteraz.

Kde si pôsobil predtým, ako si prišiel k nám?

Moje posledné zastávky boli Daliborko, Šaštín a Rožňava.

Čo Ťa na práci s mladými najviac teší?

Páči sa mi, keď sú ľudia radi spolu a tešia sa, keď niečo pekné vymyslia a ponúknu druhým. Zvlášť keď sú takí aj mladí.

Ako prežíváš svoje povolanie dnes – po rokoch?

To už je po rokoch?

Na čo sa najviac tešíš v našej farnosti?

Počul som o Trnávke veľa rozprávať. Najstaršie spomienky boli od storočného don Josého. Teším sa na to, že nejaké aktuálne pridám spolu so všetkými, čo to tu majú radi, aj ja.

Máš nejaké záľuby alebo niečo, čo by ľudia mohli prekvapiť?

Nedajte sa prekvapiť, keď na ulici budete počuť vzdychať bicykel. To asi na ňom budem do tandemu fučať aj ja. Ale vlastne ja fučím pri každej činnosti. Ktovie prečo?

Ak by si mohol niečo odkázať nášmu spoločenstvu, čo by to bolo?

Teším sa na vás.

Ako Ti môžeme spríjemniť začiatky u nás, aby si sa cítil ako doma?

Keď sa stratím v jednosmerkách na okolí, tak mi pls ukážte cestu sem.

Ďakujem za rozhovor.

Katka Olíková

Špeciálne pápežské požehnanie pre SKAT?

No, nebolo to presne tak. Ale mohlo byť. Veď veľká časť skatákov sedela na sviatok Sedembolestnej Panny Márie vo vatikánskej bazilike sv. Petra veľmi blízko bariér. A uličkou medzi bariérami prichádzal do chrámu Svätý Otec

úchvatným koncertom Andrea Bocelliho či Pharrella Williamsa spoločnými veľkými hviezdami a dronovou šou Grace for the World (Milosť pre svet). Koncert ukončil Svetové stretnutie o ľudskom bratstve. Na druhý deň pápež Lev XIV.

Lev XIV., žehnajúc všetkých prítomných. Dôkaz o tom priniesli aj svetové médiá. Doobeda sme ešte prešli ako pútnici s krížom svätopeterskou Svätou bránou. Po obede sme si dali kávu v Slovenskom historickom ústave, v bývalom byte pána kardinála Tomka (vdďaka, Alenka Piatrová). A odtiaľ sme sa ponáhľali opäť sa tlačiť do baziliky spolu s ďalšími 9 000 ľuďmi, aby sme sa mohli modliť spolu so Sv. Otcem. Takto skvelo sa skončila naša tohtoročná púť do Ríma.

A ako sa začala? Tiež veľkolepo. Po prilete sme prešli Sv. bránou u Panny Márie Snežnej, kde sme sa, okrem iného, poklonili pápežovi Františkovi. Tradične sme sa potešili nástennej tabuli s potvrdením, že v roku 867 v tejto bazilike pápež Hadrián II. slávnostne schválil používanie staroslovienčiny. A čakal nás vzrušujúci večerný program: chvíle na terase Slovenského historického ústavu. Tam sme sa prišli nechať uniesť

oslavoval 70. narodeniny a iste to bol aj pre neho krásny narodeninový darček.

Samozrejme, nevynechali sme ani ďalšie dve Sväté brány, množstvo chrámov i rímskych pamiatok. V Ríme sme zanechali mnoho našich modlitieb. Okrem nespochybniteľného duchovného zážitku sme prežívali spolu krásne chvíle: ubránili sme sa trom pokusom vreckových zlodejov, užívali sme si ranné kapučíno so sladkým koláčikom a každý večer „hrešila“ veľká časť z nás v geniálnej zmrzlinárni Palazzo del Freddo G. Fassi, nepretržite fungujúcej od roku 1880. Takto si SKAT pripomenul 25. výročie svojej existencie.

Ďakujeme, don Reimer, ďakujeme Tibor!

Jana Matejíčková
Foto: M. Gajdoš

SKAT jubluje

Ako sme sa dočítali v inom príspevku, SKAT si tento mesiac pripomína 25. výročie svojho vzniku. Je to najdlhšie existujúce stretko na Trnávke. Skúsme si ho priblížiť spolu s jeho vernou členkou Janou Matejíčkovou.

Čo sa skrýva za tajomným názvom SKAT?

Vysvetlenia sú rôzne. Pôvodný zmysel názvu bol Stretnutia kresťanov a teológa, ako si spomína Erika. V súčasnosti sme sa dohodli, že je to názov, ktorý sa ďalej nerozvádza.

Ako toto stretko vzniklo?

Už pred samotným vznikom existovala tzv. Liturgická komisia pre deti, ktorá pomáhala donovi Tiborovi Reimerovi, SDB pripravovať námety na moderované detské sv. omše. To bol akýsi zárodok, z ktorého vzniklo stretko, združujúce rôznych veriacich. Vzniklo preto, lebo vtedy dospelé stretko nemali a my sme „závideli“ našim deťom. Začiatok bol veľmi zaujímavý – Tibor prichádzal s historickou mapou, na ktorej nám ukazoval a vysvetľoval biblické udalosti. Neskôr sa osadenstvo preriedilo, rôzne formovalo až sa ustáľilo, zostalo prevažne v ženskej zostave. Asi po desiatich rokoch vznikla aj čisto mužská vetva, zložená zväčša z našich manželov. Obvykle sa stretáva po skončení hlavného stretka a chodievajú na samostatné špeciálne duchovné obnovy Jonáš.

A čomu sa venujete na stretku?

Začiatky som spomenula, neskôr sme si prešli podrobne evanjeliá a časti Starého zákona,

potom pápežské encykliky a listy, knihy súčasných kňazov a rôzne dokumenty, synodu nevyvímajúc.

Vnímam, že vašim vedúcim je po celý čas Tibor Reimer. Ako je to možné, keď kňazi v určitých cykloch migrujú po farnostiach?

SKAT je Tiborovo „dieťa“, pre ktoré je schopný veľkej obety. Pravidelné týždňové stretká dokázal udržať, aj keď býval štyri roky v Dúbravke, v saleziánskom vzdelávacom stredisku či dokonca v Žiline. Sme mu veľmi vďační.

Čo znamená SKAT pre vás, členov?

Za štvrtstoročie od jeho vzniku sme vytvorili rodinu. Vzájomne sme sledovali osudy našich detí a teraz už aj ich detí. Prežili sme spolu rozličné radostné, aj ťažké situácie, pri ktorých vždy Tibor stojí pri nás: pohreby, svadby, krsty, jubileá, ale aj duchovné obnovy či púte. Pre mňa osobne to je cesta a ďalšia rodina, ktorá ma posúva na ceste viery, otvára mi nové dvere. Pre Martu, ako zakladajúcu členku, ide o miesto prijatia, vzájomnej pomoci, otvorenosti i rastu. A to napriek rôznorodosti členov spoločenstva. Ďalšia Janka hovorí, že toto stretko je pre ňu pevný a dôležitý bod v živote: „Umožňuje nám vidieť, ako sa na nás čas podpisuje, keď spolu prechádzame životom a v našom prípade tak bláznivo, radostne. Sú to moje drahé sestry v duchu, s ktorými zdieľam radosti, trápenie, obyčajné veci, opekačky a samozrejme, modlitby.“ Martina vníma SKAT ako partiu blízkych a príjemných priateľov, s ktorými sa už vyše 20 rokov môže veselo i vážne zhovárať o veciach ľudských aj duchovných. Pre Mariku je to tiež dvadsaťpäť rokov spoločného putovania životom.

Čo zaujímavé ste zažili?

Na každom stretnutí zažívame zaujímavé veci. Ale asi najradšej spomíname (okrem opekačiek vo farskej záhrade) na duchovné obnovy a púte (Sv. Zem, Santiago de Compostela, či dvojnásobná návšteva Ríma).

Bude tu SKAT aj o ďalších 25 rokov?

Vieš, ako sa Pán smeje, keď si robíme plány? Takže je to v jeho rukách ;-)

Zhovárala sa Mariana Máčajová

Domino leto je za nami!

Škola cez prázdniny oddychovala, ale na Domine sa makalo naplno. Viete, čo všetko sa dialo za bránami futbalového klubu?

Počas letných mesiacov sme zorganizovali tri futbalové Domino Decathlon kempy, na ktorých sa za tri týždne zúčastnilo spolu až 317 detí

a o ich program sa postaral 75-členný tím. Veľa detí, zábavy a, samozrejme, veľa futbalu! Tento rok nám radosť urobil aj nový sponzor – Decathlon, vďaka ktorému si deti odniesli krásne lopty, fľaše či poukážky na nákup.

Okrem detí z kempu začali už koncom júla mačkať aj naši hráči. Nová sezóna odštartovala naplno – počas leta sme absolvovali 8 sústredení pre 20 kategórií. A aby toho nebolo málo, tento rok sa po prvýkrát ko-

nalo aj prvé športové sústre-

denie pre rodičov v Chorvátsku. V polovici leta sme si pripomenuli aj rok od skolaudovania našej novej budovy. Už rok poskytuje zázemie pre viac než 600 hráčov. Budova síce stojí, no náš zápas ešte neskončil – stále ju splácame. Momentálne hradíme pôžičku vo výške 6000 € mesačne.

Pomôž nám ju spoločne zvládnuť – staň sa naším pravidelným darcom. Za tvoju štedrosť ti radi poďakujeme aj zlatým darčekom.

Kristína Kurčíková
SDM Domino

Predstavujeme osobnosti našej farnosti

V tejto rubrike by sme Vám chceli priblížiť ľudí, ktorých možno bežne stretávate v kostole na sv. omši a možno si ani neuvedomujete, že ich môže poznať aj celé Slovensko, či nebodaj sa preslávili aj vo svete. Ich životy môžu byť inšpiráciou pre všetkých a v dnešnom príbehu sa dozvieme, že aj gymnastika a modlitba idú dokopy.

Terezkin sen sa stáva skutočnosťou: cesta najlepšej slovenskej modernej gymnastky a jej pevná kotva v modlitbe.

Keď mala Tereza Saranová približne 4,5 roka, pozerala v TV Majstrovstvá Európy v modernej gymnastike a povedala mame: „Toto chcem cvičiť.“ Vtedy ešte nevedeli, kde by bolo možné s takým cvičením v Bratislave začať, no jej vytrvalá túžba a odhodlanie priviedli rodinu k hľadaniu tréningového miesta. Už v piatich rokoch začala jej cesta, ktorá ju postupne priviedla na vrchol slovenského športu.

Moderná gymnastika je nádherným, estetickým športom, no zároveň aj jedným z najnáročnejších, čo sa prípravy týka. Tereza však vytrvala, a dnes je jednou z najlepších slovenských seniorských reprezentantiek. Už od juniorských rokov opakovane reprezentovala Slovensko na Majstrovstvách Európy a aktuálne Slovensko reprezentuje aj v seniorskej kategórii. Popri obhajobe titulu Majsterky Slovenska, účasti na rôznych medzinárodných súťažiach, vrátane Majstrovstiev Európy, sa v tomto roku zúčastnila aj Majstrovstiev sveta. Jej významným triumfom

bol postup do finále Grand Prix v Tartu 2025, kde sa umiestnila na výbornom 5. mieste. Postup do finále takejto prestížnej súťaže sa slovenskej modernej gymnastke podaril po vyše 30 rokoch.

Jej úspechy na domácej scéne tiež hovoria samé za seba – niekoľkonásobná Majsterka Slovenska v jednotlivkyňach, víťazka a medailistka zo súťaží rôznych kategórií a účastníčka viacerých zahraničných finále. Okrem športu sa Tereza aktuálne venuje aj štúdiu medicíny na University of Toronto, kam ju v tomto roku prijali po vynikajúcich výsledkoch zo strednej školy, ktorú zvládla so ctou, a to aj napriek náročnému tréningovaniu a častým cestám medzi Európou a Kanadou.

Za jej silou však stojí aj pevná vnútorná kotva – každodenná osobná modlitba. Tereza nezaopí bez nej, a práve modlitba jej už od malička pomáha hľadať pokoj, silu a rovnováhu v živote. Od malička bola súčasťou saleziánskej komunity na Trnávke, ktorá jej poskytla nielen duchovnú oporu, ale aj praktickú podporu pri tréningoch, najmä v časoch obmedzení pandémie.

Na instagrame ju nájdete: @terezasaranova

Katka Šmilňáková

Víkendové stretnutie spoločenstva Jordán v Jelenci

V polovici septembra sme mali možnosť prežiť krásny spoločný víkend členov spoločenstva Jordán spolu s rodinami. Do Jelencu nás prišlo dvadsaťjeden dospelých a nechýbalo ani desať detí, ktoré od začiatku priniesli veľa radosti a života.

počas modlitby chvál a modlitieb príhovoru. Bola to hlboká chvíľa, v ktorej sme mohli vzdávať chválu Bohu, jeden druhého niest' v modlitbe a ďakovať za naše spoločenstvo. Tento večer mal však aj zvláštnu a veľmi významnú časť – ako spoločenstvo sme sa rozhodli ukotviť regulu

Prichádzali sme v piatok predvečer, víťala nás už dobrá nálada a vôňa večere, ktorá otvorila náš víkend. Po spoločnom stolovaní sme sa pustili do večerného programu. Dospelí mali priestor na rozhovory, zdieľanie a krátku formáciu, ktoré posilnili naše spoločenstvo, zatiaľ čo deti si užívali svoj vlastný program plný hier a smiechu.

Sobotné dopoludnie patrilo výletu na hrad Gýmeš. Počas cesty mali deti za úlohu plniť rôzne úlohy, odmenou im bol poklad ukrytý v lese, ktorý pomocou indícií úspešne našli. Spoločnou odmenou boli aj krásne výhľady z hradu a dobrý pocit, že sme to zvládli spolu – deti i dospelí. Po výlete sme si dopriali oddych a vzácny čas len tak byť spolu, porozprávať sa, zahrať si hry či vychutnať si chvíľe pokoja.

Večer sme nasmerovali svoje srdcia k Bohu

spoločenstva a každý osobne prijal záväzok voči spoločenstvu. Bol to silný moment, ktorý prehĺbil naše puto nielen medzi sebou, ale aj s Bohom.

Počas celého víkendu nás sprevádzala aj svätá omša, ktorú denne slúžil náš pán farár don Kohút. Bola vždy vrcholom dňa a v nedeľu sa stala aj slávnostným ukončením celého stretnutia. Po omši sme si ešte spoločne posedeli pri obede a napokon sa rozišli domov – obohatení o pekné zážitky a posilnení vo viere.

Misia víkendu sa naplnila – prežili sme čas, ktorý bol rodinný, priateľský aj duchovný. Vďaka Bohu aj všetkým, ktorí sa pričínili o to, že tento víkend bol taký požehnaný.

Miška Koššibová

Carlo a Pier Giorgio: dvaja mladí, jeden cieľ

„Našou métou nemá byť koniec, ale večnosť. Večnosť je naša vlasť. Už od počiatku sme v nebi očakávaní.“ „Všetci sa rodia ako originály, ale mnohí zomierajú ako fotokópie,“ povedal Carlo Acutis.

Môže byť mladý človek dnes svätý? V nedeľu 7. septembra vo Vatikáne zaznela odpoveď: ÁNO. Dvaja mladíci, Carlo Acutis a Pier Giorgio Frassati, ukázali, že svätosť je možná už tu a teraz a že má v sebe aj kus saleziánskej radosti.

Prvým bol Carlo Acutis, ktorý zomrel v roku 2006 ako pätnásťročný na leukémiu. Mladý, moderný, obyčajný - a predsa neobyčajne hlboký. Carlo nebol kňaz ani rehoľník, nebol teológ ani učiteľ. Bol tínedžerom, ktorý miloval šport, programovanie a priateľov. A predsa v jeho živote žiarilo niečo, čo presahuje vek, hranice a čas - túžba po večnosti a istota, že pravé šťastie sa nachádza v Bohu.

Povzbudzujem každého z vás, aj veriaceho, aj menej veriaceho, aj neveriaceho aj hľadajúceho, aj blúdiaceho: vyhľadajte si o ňom niečo. Prečítajte si článok, rozhovor, životopis, knihu. Možno v jeho príbehu nájdete odraz vlastného hľadania.

Pretože život nie je len o tom čo stihneme nahromadiť, zarobiť či zažiť. Život je o tom, aby sme objavili, prečo sme tu. Čo je naším poslaním? Čo nás robí skutočnými originálmi? Aký odkaz chceme zanechať?

Carlo nám pripomína, že každý z nás je pozvaný k večnosti a že už teraz ju môžeme žiť tým, ako milujeme, odpúšťame, hľadáme pravdu, ako sa nebojíme ísť proti prúdu. Skúsme si položiť otázky:

- ~ Čo je pre mňa skutočne dôležité?
- ~ Kde hľadám zmysel a radosť?
- ~ Žijem ako originál, alebo sa nechávam kopírovať davom?

Možno práve jeho príbeh nám ukáže, že svätosť nie je vzdialený ideál, ale cesta, na ktorú je pozvaný každý z nás.

Druhým bol ďalší inšpiratívny mladík Pier Giorgio Frassati. Mladý muž s veľkým srdcom. Narodil sa v Turíne roku 1901 v zámožnej rodine, ale jeho život sa nenechal zviest' pohodlím ani výsadami. Svojimi rukami a srdcom siahal k tým, ktorých spoločnosť často prehliadala. Peniaze, šaty, dokonca cestovné lístky rozdával núdzným a sám sa vracal domov pešo. Bol priateľom chudobných, bratom opustených, spoločníkom smutných.

Jeho priatelia si ho pamätajú pre jeho smiech, silu priateľstva, horské výstupy a nočné ružence. Mal dušu horolezca, nielen v prírode, ale aj v duchovnom živote. Jeho motto „Verso l'Alto“ - „K výšinám“ - nebolo len výzvou zdolávať vrcholy hôr, ale najmä výzvou vystupovať k Bohu, k svätosti, k darovaniu sa až do krajnosti. Zomrel mladý, iba vo veku 24 rokov, po tom, čo sa nakazil detskou obrnou pri službe chorým. Jeho odchod bol tichý, no svedectvo jeho života zanechalo hlasný odkaz: keď jeho telo viezli ulicami Turína, tisíce chudobných, ktorým pomáhal, stáli popri cestách, aby mu vzdali úctu.

Ďalší „obyčajný“ človek, ktorý dokazuje, že svätosť je možná aj uprostred každodennosti, mladosti, štúdií a priateľstiev. Jeho život je otázkou aj pre nás:

~ Koľko sme ochotní obetovať z lásky k Bohu a k blížnemu?

~ Sme pripravení zriecť sa pohodlia, aby sme urobili miesto pre službu, radosť, nezištnosť?

Pier Giorgio nám pripomína, že skutočná veľkosť človeka sa nemeria tým čo vlastní, ale tým, čo daruje. Ukazuje nám, že svätosť nie je útek zo sveta, ale odvážny krok do jeho bolesti s čistou láskou.

Zanechal nám silný odkaz: Neboj sa stúpať k výšinám! Neboj sa darovať sa naplno! Neboj sa žiť tak, že tvoj život sa stane darom.

Carlo Acutis aj Pier Giorgio Frassati žili v odlišných časoch, mali odlišné záujmy a prostredie, no predsa ich spája jedna veľká vec - túžba po večnosti a odvaha žiť svoju každodennosť napl-

no pre Boha. Jeden cez počítač a programovanie, druhý cez hory a službu chudobným. Jeden hľadal cestu k nebu prostredníctvom Eucharistie, druhý cez lásku k blížnym. Oboch však spájala radosť, jednoduchosť a to, že nečakali na „ideálny čas“, ale svätosť prežívali hneď. V mladosti, v priateľstvách, v tom, čo im bolo blízke.

Ich životy nám pripomínajú, že svätosť nie je rezervovaná len pre starých, pre rehoľníkov či kňazov. Je to povolanie aj pre tínedžera, študenta, kamaráta, športovca, jednoducho pre každého z nás. A práve to je saleziánska cesta: svätosť cez radosť, cez priateľstvá, cez „hrať sa, modliť sa a byť spolu“.

Don Bosco hovorieval: „Svätosť spočíva v tom, že sme stále veselí.“ Možno práve to je kľúč: objaviť krásu života v Bohu, nenechať sa uniesť davom, ale žiť ako originál, stúpať k výšinám a vedieť, že pravá večnosť sa začína už dnes. A tak si položme posledné otázky:

~ Chceme, aby môj život bol darom pre druhých?

~ Žijem tak, že by som dokázal zanechať stopu radosti, priateľstva a viery?

~ Mám odvahu byť svätý - tu a teraz?

Carlo i Pier Giorgio by nám dnes možno povedali: „Neboj sa, stojí to za to! Neboj sa snívať o večnosti. Neboj sa žiť naplno pre Boha.“

A don Bosco by k tomu pridal: „Život bez

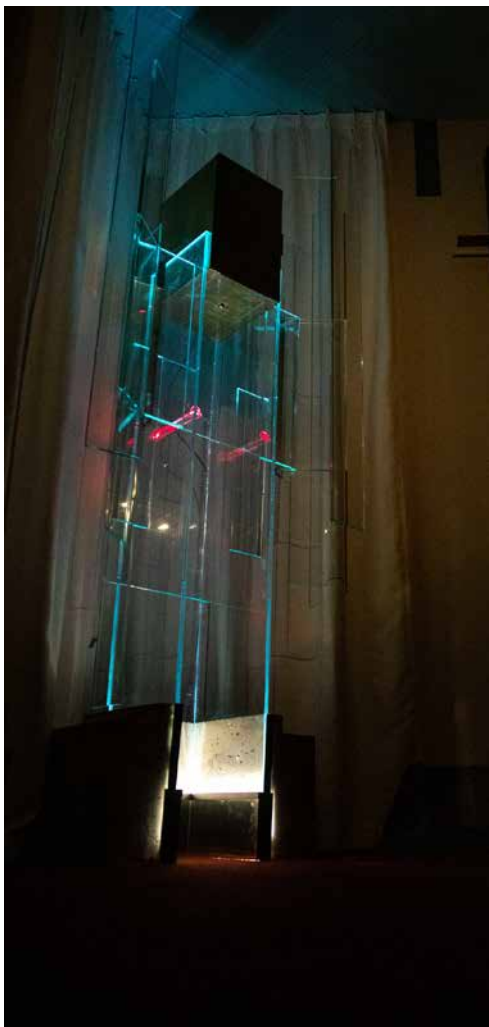
snov je život bez budúcnosti.“ Boh každému z nás zveril sen. Sen, ktorý nikdy nekončí, pretože jeho cieľom je nebo. Tak sa neboj snívať veľké sny, sny o svätosti, o živote plnom radosi a lásky. Pretože ten, kto sníva s Bohom, nikdy nespíva málo.

Katarína Olíková

Modlitbové večery so spoločenstvom Jordán

Chvála – postoj srdca

Chvála je forma modlitby, ktorá najbežprostrednejšie uznáva, že Boh je Boh. Je to postoj srdca, vyjadrenie úcty, úžasu a radosti z toho, kým Boh je. Chvála je ako spev duše, ktorá objavila krásu Boha a nedokáže inak, než Ho chváliť. Nie preto, čo pre nás urobil, ale preto, KTO JE – milujúci, verný, múdry, láskavý, milosrdný Otec. Chvála nás premieňa, pretože mení atmosféru a dvíha náš pohľad od nás a našich starostí na Toho, kto nás stvoril a miluje. V chválových piesňach a slovách oslavujeme Jeho dobrotu, vernosť, moc a spravodlivosť. Nech ide o jednoduchý spev alebo hlasitý výkrik radosti, či tanca, chvála uvoľňuje naše srdcia a otvára priestor pre

Modlitbový večer je vzácnym časom, kedy sa stretávame, aby sme sa obrátili k nášmu Otcovi. Je to čas, kedy sa zastavíme uprostred bežného zhonu a pozrieme sa na Toho, ktorý nás stvoril, zachránil a vedie.

V ruchu každodenného života sa často obraciame na Boha s prosbami, ďakovaním či kajúcimi slovami. Tak aj počas modlitbového večera vstupujeme do štyroch základných postojov a foriem modlitieb: chvála, uctievanie, vďaka a prosba.

Božiu prítomnosť. „Chváľ, duša moja, Pána; celý život chcem chváliť Pána, svojmu Bohu spievať, kým budem žiť.“ (Žalm 146:1-2)

Uctievanie – sklonenie sa pred svätým Bohom

Uctievanie je neverbálnym vyjadrením lásky k Ježišovi. Je to chvíľa, kedy si z celej hĺbky nášho srdca uvedomujeme Božiu svätosť, Jeho veľkosť a našu úplnú závislosť od Neho. V uctievaní sa Bohu klaniame – a to nielen telom, ale hlavne celým srdcom. Vzdávame sa vlastných predstáv a túžob a hovoríme: „Nech sa stane Tvoja vôľa, Pane.“

„Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctiteľia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde.“ (Jn 4:23)

Vďaka – srdce naplnené vďačnosťou

Každý náš večer, ako aj ten modlitbový, by mal vrcholiť vďakou. Vďaka je uznaním všetkého, čo Boh už urobil. Ďakujeme za vyslyšané modlitby, za Jeho prítomnosť, za pokoj v srdci, za dary, ktoré denne prijímame. Tak ako chvála, aj vďaka premieňa naše srdce – nespokojnosť mení na dôveru, úzkosť na pokoj či smútok na radosť a nádej.

„Pri všetkom vzdávajte vďaky, lebo to je

Božia vôľa v Kristovi Ježišovi pre vás.“ (1 Tes 5:18)

Prošba – Bohu, ktorý počúva

Náš Boh je Otec, ktorý počúva. Nebojme sa pred Ním vyliat' svoje srdce – či už ide o osobné zápasy, potreby rodiny, farnosti alebo národa.

V modlitbe prosby Bohu veríme a dôverujeme, že On koná a bude konať. Síce nie vždy tak, ako my čakáme, ale podľa Jeho vôle, s láskou a Jeho múdrosťou.

„Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvoria vám.“ (Mt 7:7)

Modlitbový večer nie je len o piesňach, emóciách, pocitoch. Je to stretnutie so živým Bohom. Boh nás volá, aby sme boli Jeho ctiteľmi – nielen tými, ktorí spievajú na Jeho slávu, ale tými, ktorí žijú celý svoj život ako obeť chvály.

Nájdí si čas, zastav sa a príď aj ty na modlitbový večer.

Nie preto, aby si „niečo zažil“, ale aby si stretol Toho, ktorý miluje tvoje srdce.

Sobotné termíny:

11.10., 8.11., 13.12., 17.1., 7.2., 14.3., 11.4., 23.5., 13.6.

Spoločenstvo Jordán

„Na chválu Božiu jasaj, celá zem!“

Milí farníci,
skončilo sa obdobie prázdnin a dovoleniek, keď sme sa mnohí tešili z krásy prírody, či už na Slovensku alebo v cudzine.

V septembri sa vraciame do pracovného rytmu a práve tento mesiac je najvhodnejší na to, aby sme poďakovali za krásne dielo Stvoriteľa a zároveň si uvedomili svoju zodpovednosť

a poslanie byť správcami božieho diela. Pápež František vyhlásil september za „mesiac stvoren-

stva“ a povzbudzuje nás, aby sme boli citlivejší na stvoriteľskú lásku Boha, ktorá nás zahrnula toľkými darmi. Vo svojej encyklike *Laudato si'* vyzýva k striedmemu užívaniu týchto darov, ale aj k starostlivej láske voči všetkým, ktorí sú v núdzi.

Osem storočí Františkovej piesne chvály

Mesiac stvorenstva končí 4. októbra, na sviatok sv. Františka z Assisi, ktorý bol známy svojou láskou ku všetkému tvorstvu. Práve jeho meno

si zvolil pápež František, lebo chcel vo svojom pontifikáte nasledovať jeho príklad jednoduchosti a lásky k núdnym. Uplynulo už 800 rokov od chvíle, keď z úst sv. Františka zaznel oslavný spev, ktorý dostal názov *Pieseň brata slnka* alebo *Chválospev stvorenia*.

Je to poetická oslava Stvoriteľa za celé jeho dielo stvorenia, za každého z tvorov: slnko, mesiac, vietor, vzduch, mračná, za každé počasie. Za sestru vodu, za matku Zem, ktorá nás živí a teší svojimi kvetmi, plodmi, zelenou trávou. Kto miluje Boha, má úctu ku všetkému, čo stvoril a čo nám zveril do starostlivosti.

Sv. František zakončuje spievanú modlitbu zvolaním: *„Chváľte môjho Pána a dobrorečte mu, ďakujte mu a slúžte s veľkou pokorou!“*

Modlime sa teda, aby sme podľa príkladu svätého Františka cítili vzájomné puto so všetkými stvoreniami, milovanými Bohom a hodnými lásky a úcty. Modlime sa za ochranu životného prostredia, aby sme dokázali žiť v harmónii s prírodou a chránili ju pre budúce generácie.

Téma tohtoročného Svetového dňa modlitieb za ochranu stvorenstva (1. september) je **„Semená pokoja a nádeje“**. Svätý Otec Lev XIV. vo svojom poslanstve vyzýva všetkých kresťanov, aby boli vo svete „semenami pokoja a nádeje“.

V čom spočíva náš pokoj a naša nádej? V Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Sv. Pavol píše v liste Kolosanom:

„Všetko je stvorené skrze neho a pre neho. Lebo Boh chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť a aby skrze neho zmieril všetko so sebou, keď pre jeho krv na kríži priniesol pokoj všetkému, čo je na zemi aj čo je na nebi.“

Niekedy nás možno ovládne nepokoj a pochybnosti, keď vidíme okolo seba násilie a bezprávie, ale, ako hovorí prorok Izaiáš, Boží Duch

dokáže premeniť suchú a vyprahnutú púšť na záhradu, na miesto odpočinku a pokoja (Iz 32,15-18). Duch Svätý je ten, čo obnovuje harmóniu v nás i okolo nás, On sám je harmónia.

Preto sa modlime spolu so žalmistom:

„Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme“

Erika Řežuchová

Námety, ako prežívať „Mesiac stvorenstva“:

- Vyhľadať si vo Sv. Písme verše, ktoré hovoria o kráse božieho diela (je ich veľa); nádherné sú verše, v ktorých je stvorenstvo pozývané k oslave svojho Stvoriteľa (napr. Dan 3, 57-80)
- Prečítať si Chválospev stvorenstva od sv. Františka z Assisi
- Zaspievať si v rodine piesne o kráse božieho stvorenia (napr. Slnko, náš brat)
- Pápež František nás povzbudzuje znovu obnoviť pekný zvyk pomodliť sa pred jedlom a po jedle, a tak poďakovať Bohu za jeho dary
- Každý deň zasievať semienka nádeje a pokoja vo forme malých skutkov dobročinnnej lásky

Slová, ktoré menia život

Nie sú to len knihy. Sú to príbehy, ktoré dýchajú nádejou. Sú to svedectvá ľudí, ktorí hľadali svetlo a našli ho. Sú to slová, ktoré sa dotknú srdca úprimne, čisto a hlboko.

Vydavateľstvo Don Bosco je súčasťou saleziánskeho diela a prináša viac než len knihy, ktoré nesú ducha sv. Jána Bosca. Prináša blízkosť k srdciam, radosť zo života, vieru v človeka a odvahu veriť Bohu. Každá kniha je pozvaním na cestu... k pokoj, k pravde, k sile, ktorá prebúdzá dobro v nás.

Knihy z tohoto vydavateľstva nie sú pre zberateľov. Sú pre Teba. Pre Tvoju rodinu. Pre každého, kto hľadá viac.

„Keď hľadáš pravdu, nájdeš ju medzi riadkami.“

www.donbosco.sk
Vydavateľstvo DON BOSCO

27. septembra otvárame!

S novým školským rokom prichádza aj začiatok všetkých aktivít u Saleziánov na Trnávke. Celé saleziánske dielo otvára svoje brány a pozýva všetkých obyvateľov Trnávky a okolia na veľké podujatie, kde si nájdu to svoje všetky vekové kategórie.

Program začína v sobotu, **27. septembra 2025** o 9,30 hod. pretekom Salezrace, ktorý je vhodný pre každého – deti, mladých aj aktívnych seniorov. Pre deti do 6 rokov je pripravená detská prekážková dráha, dospelých a deti nad 6 rokov čaká atraktívny beh plný netradičných prekážok v dĺžke približne 800 metrov. Na beh je potrebné registrovať sa na <https://trnavka.sk/salezrace/>.

Program na nádvorí oratória, začne o 15,00 hod. V tomto čase budú aj aktivity pre najmenšie deti vo farskej záhrade a futbalové zápasy pre hráčov SDM DOMINA na všetkých ihriskách. Program vyvrcholí **tombolou o 18,00 hod.**

Môžete sa tešiť na prvú cenu – zápas Borussia Dortmund s Inter Milanom. Lístky na tombolu si môžete kúpiť v nedeľu 14.9. po sv. omšiach a od 16.9. každý deň v čase od 17,00 – 18,00 na Domine. Tešíme sa na Vás!

Farské oznamy:

Modlitba sv. ruženca počas októbra

Počas mesiaca októbra vás všetkých pozývame na spoločnú modlitbu sv. ruženca, ktorý sa budeme modliť denne, okrem pondelka, v kostole, po večernej sv. omši. Jednotlivé dni modlitby ruženca budú animovať rôzne skupiny. Prosíme záujemcov o animovanie ruženca, aby sa zapísali do tabuľky pri časopisoch alebo cez internet. Pri spoločnej modlitbe sv. ruženca môžeme získať úplné odpustky. **Adorácia vo štvrtok po svätej omši nebude.**

Duchovné obnovy pre dospelých

Duchovné obnovy pre dospelých budú **4. 10., 8. 11. a 20. 12. 2025.**

Výročná farská poklona Oltárnej sviatosti

Bude v našom kostole **v piatok 10. 10. od 7.00 do 17.45 hod.**

Spoločenstvo Jordán pozýva

11. 10. 2025 modlitbový večer **o 20.00 hod.**

08. 11. 2025 modlitbový večer **o 20.00 hod.**

20. 11. 2025 adorácia **po večernej sv. omši**

13. 12. 2025 modlitbový večer **o 20.00 hod.**

Zapisovanie úmyslov svätých omší na november a december 2025

bude **v utorok 21. októbra od 15.30 hod.**

Slávnosť Všetkých svätých

Sväté omše budú ako v nedeľu **o: 6.45, 8.00, 9.30, 11.00 a 18.00 hod.**

Pobožnosť za duše v očistci bude 1. 11. o 16.00 hod. pri hlavnom kríži na Martinskom cintoríne.

Podmienky na získanie odpustkov pre duše v očistci od 1. do 8. novembra:

Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a pomodlí sa za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1. 11. do 8. 11.

Okrem toho sa žiada splniť podmienky: sv. spoveď (stačí jedna na všetky dni), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň), modlitba na úmysel Svätého Otca (Otče náš, Zdravas a Sláva) a treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť ku hriechu, aj všednému.

Zapisovanie úmyslov svätých omší na január a február 2026

bude **v piatok 19. decembra od 15.30 hod.**

Charitatívne vianočné trhy

Toto tradičné predvianočné podujatie bude **v nedeľu 21. 12. 2025**

Predvianočné spovedanie

Predvianočné spovedanie bude **v sobotu 20. 12., v pondelok 22. 12. a v utorok 23. 12. v čase od 16.00 do 20.00 hod.**